EEN BeYoutiful NIEUWJAAR

JACODINE VAN DE VELDE

BEYOUTIFUL - DEEL 4

DVP

Een BeYoutiful Nieuwjaar

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright BeYoutiful-serie © 2026 Dutch Venture Publishing

Auteur: Jacodine van de Velde

Omslagontwerp: PenFluencer

Tekstredactie: Cathinca van Sprundel

Eerste druk november 2026

ISBN: 9789403951713

NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt voor het trainen van AI, verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Deze extra uitgave van de BeYoutiful-serie is voor mij misschien wel net zo'n verrassing als voor jou, maar wat ben ik er blij mee! Ik was er namelijk nog helemaal niet klaar voor om de personages los te laten. Dat begon al toen *Liefde in laagjes* nog maar naar de drukker was. Er kwam een scène in me op die ik zo leuk vond dat ik besloot hem te schrijven als extraatje voor de mensen die het boek bij me zouden pre-orderen.

Daarmee zette ik een trend neer voor de rest van de serie, want uiteraard moesten *Meer dan mooi* en *Aan jouw voeten* ook zo'n cadeautje krijgen.

Alle drie de bonusscènes zijn in deze uitgave opgenomen.

Omdat er nu nogal wat door de jaren heen en weer wordt geschoten, deel ik hier een kleine leeswijzer:

1. *Liefde in laagjes*

2. De bonusscène van Gwen en Finian (ongeveer drie jaar na het boek).

3. *Meer dan mooi.* De epiloog van het tweede deel speelt zich iets vóór de

bonusscène van Finian en Gwen af, maar daar zul je niets van merken tijdens het lezen.

4. De bonusscène van Raf en Esri, anderhalf jaar na hun epiloog.

5. *Aan jouw voeten.* Het verhaal van Nona en Victor eindigt een paar maanden na de epiloog van *Meer dan mooi* en is nog nét voor de bonusscène van *Liefde in laagjes.*

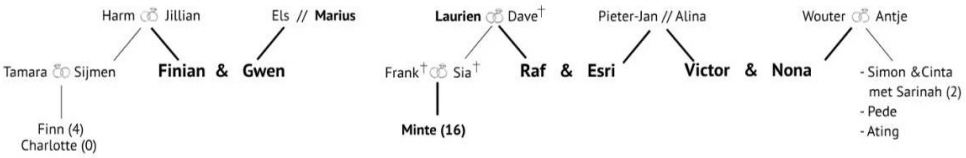
6. Met de bonusscène van Nona en Victor spring je vijf jaar verder in de tijd en ontmoet je enkele nieuwe personages.

7. Daarna kun je jezelf heerlijk onderdompelen in de novelle *Een BeYoutiful Nieuwjaar*.

Heel veel leesplezier!

Liefs, Jacodine

Wie is ook alweer wie in de serie?

Bonusscène Liefde in laagjes

Drie jaar na deel 1

Gwen

'Klaar voor, mop?' fluistert pap, die al voor de tweede keer vandaag vochtige ogen heeft. Toen hij me vanmorgen in mijn trouwjurk naar beneden zag komen, hield hij het ook niet droog.

We staan voor de bruine, statige deuren van de ridderzaal, mijn arm door de zijne gehaakt, mijn hand licht rustend op de donkerblauwe stof van zijn colbert. Voor ons hupt de driejarige Charlotte op en neer. De eerste *shamrocks* dwarrelen al uit het mandje aan haar arm en vallen op de marmeren vloer.

'Ja, ik ben er klaar voor. Jij?' plaag ik.

'Zekers.' Hij trekt wat aan zijn stropdas.

'Gaat-ie open?' Charlotte kijkt verwachtingsvol omhoog. Ze is om op te vreten in haar crèmekleurige prinsessenjurk.

'Als de muziek aangaat, lieverd,' herhaal ik voor de zevenendertigste keer.

'En dan mag ik strooien, hè?' Een paar gekneusde klavers ontsnappen uit haar knuist.

'Dan mag je strooien,' bevestig ik.

'Hoe ken het dat jij zo kalm ben?' vraagt pap.

'Waarom zou ik nerveus moeten zijn dan?'

'Je staat op 't punt "ja" te zegge tege die knakker van je. Ik zou zeve kleure stront schijte. Weet je 't eigenlijk wel seker? Je ken nou nog terug.'

Ik schiet in de lach. Net op het moment dat ik wil reageren, hoor ik de eerste klanken van...

Wacht.

Dit is niet het juiste nummer.

De deuren gaan open.

'Nu?' Lotje kijkt achterom.

‘Ga maar, prinses.’ Pap bukt om haar met een zacht duwtje aan te sporen, want nu ze eindelijk mag lopen, blijft ze staan.

Ik registreer het nauwelijks. Mijn blik schiet als een magneet naar Finian, aan het eind van het gangpad. Hij heeft een grijns op zijn gezicht, waar ik inmiddels feilloos doorheen prik. Strak in het pak wipt hij op zijn hakken op en neer. Lange tijd dreigde hij in een jeans te gaan trouwen, wat me niet eens had uitgemaakt.

In plaats van een instrumentaal nummer van Celtic Spirit klinken er pianoklanken, gevolgd door een mannenstem. Omdat ik Finian goed genoeg ken om te weten dat hij me hier iets mee wil vertellen, luister ik aandachtig naar de woorden terwijl ik in beweging kom.

Tell me, tell me that you want me
And I’ll be yours completely, for better or for worse
I know, we’ll have our disagreements
Be fighting for no reason, I wouldn’t change it for the world
‘Cause I knew, the first day that I met you
I was never gonna let you, let you slip away

Nu ben ik degene die tranen in haar ogen heeft. Ik onderdruk een snik als ik Finian moeizaam zie slikken.

De rest van de tekst ontgaat me, want Lotje roept ineens keihard: ‘Hoi Finn!’ als ze haar broer naast haar oom ziet staan. Onze gasten schieten in de lach om het kleine ding, en dat versterkt wanneer ze enthousiast zwaait en de klavers ongecontroleerd in het rond vliegen. Een paar groene blaadjes landen op het crèmekleurige kant van mijn jurk. De stof is licht en mat, bijna alsof hij het daglicht absorbeert, en valt soepel om mijn lijf. Nou ja, behalve bij mijn borsten, daar zit hij een beetje te strak.

De mouwen zijn van een transparante stof en vallen vanaf halverwege mijn bovenarm in stroken langs mijn armen.

Toen Finian me vanmorgen bij pap thuis kwam ophalen, was hij sprakeloos, en dat wil wat zeggen. Ik was nerveus geweest, want dit is geen jurk die roept: *kijk naar mij*. Het is er een die fluistert: *dit ben ik*.

Wanneer we mijn echtgenoot in spé bereiken, legt pap mijn hand in die van Finian. 'Ik geef haar niet weg, knul, ik neem jou er gewoon bij.'

Pap had zijn woorden niet beter kunnen kiezen, want ik zie dat ze raak zijn. Finian knikt en hij weet niet meer uit te brengen dan: 'Heel graag.'

Als mijn vader naar zijn plek naast Finians ouders loopt, buigt mijn aanstaande zich naar me toe. Ik verwacht dat hij me een kus gaat geven, maar in plaats daarvan fluistert hij vlak bij mijn oor: 'Ik app het nummer later vandaag wel naar je door.'

Het ontlokt me een grinnik, want onze playlist is inmiddels ongekend lang, vooral doordat Finian zich makkelijker uitdrukt met muziek en songteksten dan met woorden. Ik leg mijn hand tegen zijn wang, sluit mijn ogen en neem een moment om zijn vertrouwde geur op te snuiven.

Finian

'Finian, neem je Gwen aan tot je partner en beloof je haar lief te hebben en trouw te zijn, haar te steunen in wie zij is en wie zij nog zal worden, vandaag en alle dagen die volgen?'

'Ja,' zeg ik met eenzelfde overtuiging als waarmee zij zojuist mij haar jawoord gaf.

'Voordat we overgaan tot het uitwisselen van de ringen, wil ik Tamara vragen naar voren te komen.'

Verward kijkt Gwen me aan. Nog een verrassing, na het op eigen houtje veranderen van het nummer waarop ze binnenkwam. Gelukkig zag ik al snel dat de boodschap van *The One* van Kodaline overkwam.

'*Handfasting*,' licht ik kort toe. 'Een Keltisch ritueel.'

'Oké...' Ze trekt een wenkbrauw op. 'Je bent wel van de verrassingen vandaag.'

Ik buig naar haar toe. 'Zeg jij maar niets. Jij draagt dus de grootste verrassing bij je.'

Er verschijnt een blos op haar wangen, die nog een beetje dieper wordt wanneer ik naar haar boezem kijk.

'Gedraag je,' fluistert Gwen, maar ik kan er niets aan doen. Ze is adembenemend en ik kan er met mijn lijpe kop niet bij hoe haar lichaam nu al verandert.

'Sorry, maar je doet tegenwoordig niet onder voor Molly Malone,' grap ik.

Gwens mond valt open.

Tamara schraapt haar keel en verbreekt zo ons onderonsje. In haar handen heeft ze drie linten: roomwit, zachtgroen en een dunne blauwe draad die glanst in het licht van de kroonluchter aan het oude balkenplafond.

'Volgens een oud Keltisch gebruik ga ik jullie handen symbolisch aan elkaar verbinden. Het betekent dat je elkaar belooft vast te houden. Wat er ook komt.' Tamara's blik schuift tussen Gwen en mij heen en weer.

Ze voelde zich vereerd toen ik haar vroeg of ze dit wilde doen. Ik voelde me nog meer vereerd dat ze ja zei. En dat Slijmen instemde met de rol van ceremoniemeester.

Ik steek mijn handen uit en Gwen volgt mijn voorbeeld. Als vanzelf sluiten mijn vingers zich om de hare, warm en vertrouwd.

Langzaam wikkelt Tamara de linten losjes in een achtvorm om onze polsen. 'Eén slag voor liefde. Eén slag voor vertrouwen. En één voor alles wat jullie nog niet weten, maar samen gaan ontdekken.' Ze kijkt me bij die laatste opmerking zo indringend aan dat mijn adem stokt.

Ze weet het. Mijn beste vriendin en schoonzus wéét het. Hoe dan?

Mijn blik schiet naar Gwen, die dezelfde vraag op haar gezicht gedrukt heeft staan.

Tamara grijnst ondeugend, maar praat dan onverstoorbaar en serieus verder. 'Dit is geen knoop die je vastzet. Het is een belofte die je elke dag opnieuw maakt.'

Gwen

Ierse folkmuziek schalt door de tent, de tap stroomt, er wordt gedanst en gezongen. Dit is precies hoe wij deze dag voor ons zagen: een mooie ceremonie, een etentje met familie en vrienden en dan losgaan in de kroeg waar het allemaal begon.

Uitgeput zak ik op een barkruk neer. *The Shamrock* bruist van liefde door de mensen die ons omringen. Pap, Finians ouders, Sijmen en Tamara met de kinderen, mijn vriendinnen, Raf, zijn nichtje Minte, Victor, Kenley achter de bar, mijn volleybalteam, buurman Sjors, de vele ooms, tantes, neven en nichten van de familie De Leeuw. Ze zijn er allemaal. Alleen oma Maartje is na het diner naar huis gebracht, want dit deel van de dag liet ze aan 'de jeugd' over. Als getuige van Finian had ze haar taak meer dan volbracht, vond ze. En dat heeft ze zeker, niet alleen met het zetten van haar handtekening.

Ik voel me een gezegend mens met al deze mensen in mijn leven. Pap en Finian waren bezorgd dat ik vandaag mijn moeder zou missen, maar dat is niet zo. Het is goed zoals het is.

Mijn blik dwaalt naar mijn schoonmoeder. Jillian is een schat en in haar heb ik een echt moederfiguur gevonden. Ze was zo ontroerd toen ik haar vroeg of ze samen met Esri en Nona met me mee wilde om mijn jurk uit te kiezen.

'Houd je het nog een beetje vol?' vraagt Esri, die naast me komt zitten.

'Ja, even wat drinken.' Ik sluit mijn lippen om het rietje in mijn spa blauw en glimlachend kijk ik toe hoe Finn en Sijmen proberen mijn vader een paar Ierse stepdance moves bij te brengen.